

היקשים וסמוכים

ברכות ד:ב	לפי רבי יוחנן קריאת שמע סמוך למיטתו
ברכות ה:א	ארץ ישראל נקנית ביסורין
ברכות ז:ב	קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג
ברכות ח:א	לעולם יכנס אדם שיעור שני פתחים לבית הכנסת ואחר כך יתפלל
ברכות ט:א	אהלים (בתי מדרשות) מעלין את האדם מכף חובה לכף זכות
ברכות כא:ב	בעל קרי אסור בדברי תורה
ברכות כא:ב	מכשפה נענשת בסקילה
ברכות כא:ב	כל המלמד לבנו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו קבלה מהר חורב
ברכות כא:ב	מכשפה דינה בסקילה
ברכות כב:א	בעלי קריין אסורים לקרות בתורה
ברכות כד:א	שוק באשה ערוה
ברכות לב:ב	כל המאריך בתפלתו אין תפלתו חוזרת ריקם
ברכות מד:א	לפי רבן גמליאל ענבים ותאנים ורמונים מברך אחריהם שלש ברכות
ברכות סג:א	כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותן לכהן סוף נצרך לכהן על ידי אשתו
שבת יג:א	נגיעה אסורה באשתו נידה אפילו הוא בבגדו היא בבגדה
שבת כז:ב	צמר ופשתים פוטרין בין במינן בין שלא במינן שאר מינין במינן פוטרין שלא במינן אין פוטרין
שבת כח:א	מכסה התחש נקרא אוהל
שבת לב:ב	בעון מזוזה ימי בנים מתקצרים
שבת סד:א	בגד ועור שכתבה התורה בשרץ מיותרת
שבת סח:ב	שוגג צריך שהיתה לו ידיעה
שבת טו:א	כל המצות בתורה שבתורה חייב חטאת רק על שזדונו כרת ושגגתו חטאת
שבת ע:א	כל שהוא אב מלאכה חייבין קורבן חטאת על על מלאכה בפני עצמה
שבת פב:ב	נדה מטמאה במשא
שבת פג:ב	עבודה זרה בכעדשה או בכזית
שבת פד:א	לפי חזקיה "משכבו" יש לו טהרה במקוה
שבת פד:א	משכב האשה -אפשר לטהר במקוה כל דבר שאפשר לטהר במקוה להוציא כלי חרס
שבת פד:ב	כלי שאין לו טהרה במקוה אינו נטמא במדרס
שבת פו:א	משה ירד מהר סיני השכם בבוקר
שבת פז:א	הקב"ה הסכים עם משה שאמר לבני ישראל לשוב לאהליהם (לנשותיהם)
שבת צב:א	לפי רבי אליעזר המוציא משאוי למעלה מעשרה טפחים חייב
שבת קיח:ב	אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה לא שלטה בהן אומה ולשון
שבת קיח:ב	אם ישראל שומרים שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים
שבת קנג:ב	בכל התורה חייב רק על לאו שיש בו מעשה
שבת קנד:א	בשבת אם אין חייבין על שגגתו חטאת אין חייבין על זדונו סקילה

היקשים וסמוכים

עירובין טו:ב	הוה אמינא יציאה (גירושין) בכסף
פסחים ה:א	השבתת שאור הוקשה לאכילת חמץ
פסחים ה:א	ואכילת חמץ הוקשה לאכילת מצה
פסחים ה:א	לפי רבי יוסי לא יתכן שצריך לבער החמץ בחמישה עשר על אף שלכאורה כך משתמע מהפסוקים
פסחים כ:ב	אוכל מטמא מאויר כלי חרס ואין כל הכלים מטמאין מאויר כלי חרס
פסחים כב:א	דם מותר בהנאה
פסחים כב:ב	מה אבר מן החי אסור אף דם מן החי אסור
פסחים כה:ב	רוצח ניתן להצילו בנפשו
פסחים כה:ב	נערה המאורסה תהרג ואל תעבור
פסחים כח:ב	פסח מצרים שאין חימוצו נוהג אלא יום אחד
פסחים לו:ב	ביכורים אסורים לאונן
פסחים מג:ב	נשים חייבות באכילת מצה אפילו שזה מצות עשה שזמן גרמא
פסחים מג:ב	נשים חייבות באכילת מצה אפילו שזה מצות עשה שזמן גרמא
פסחים נט:ב	כוהנים צריכין להקטיר האמורין קודם שיזכו בחזה ובשוק
פסחים סא:א	אין הפסח נשחט אלא לאוכליו
פסחים סא:א	אכילת קורבן פסח צריכה להיות לאכליו (לאנשים שייעדו להם הקורבן)
פסחים עא:א	אימורי חגיגת חמשה עשר נפסלין בלינה
פסחים עז:א	בשר צריך זריקה על המזבח
פסחים פד:ב	חייב משום שבירת עצם רק אם יש בו שיעור אכילה
פסחים צ:ב	יולדת טובלת בלילה
פסחים צא:ב	נשים חייבות באכילת מצה אפילו שזה מצות עשה שהזמן גרמא
פסחים צב:ב	מה טמא שספק בידו לעשות ואינו עושה אף דרך רחוקה נמי שספק בידו לעשות ואינו עושה
פסחים צה:ב	פסח שני אינו טעון לינה בירושלים
פסחים צה:ב	בפסח שני אין שאר טמאים שאכלו ממנו חייבים משום טמא שאכל קודש
פסחים צו:ב	פסח מצרים לא היה חימוצו נוהג אלא יום אחד
פסחים קיח:א	קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף
פסחים קיח:א	כל המבזה את המועדות כאילו עובד ע"ז
פסחים קיח:א	כל המספר לשון הרע וכל המקבל לשון הרע וכל המעיד עדות שקר בחבירו ראוי להשליכו לכלבים
ראש השנה ד:ב	כל המועדים כולם הוקשו זה לזה שכולן מכפרים על טומאת מקדש וקדשיו
ראש השנה ד:ב	חג השבועות יש לו תשלומין כל שבעה
ראש השנה ה:א	חג הסוכות טעון לינה בירושלים
ראש השנה ה:ב	בכור אינו נפסל משנה לחברתה
ראש השנה ח:א	לפי רבי אליעזר ראש השנה למעשר בהמה בתשרי
ראש השנה יא:א	בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין

היקשים וסמוכים

מעשר ראשון אין לו הפסק	ראש השנה יב:ב
מעשר ראשון אין לו הפסק (נוהג תמיד)	ראש השנה יב:ב
משיחת כהנים שבעה ימים	יומא ה:א
לפי רבי מאיר הזאה בזמנה מצוה	יומא ח:א
הבגדים שהכהן הגדול פושט ביום הכיפורים קדושים	יומא כג:ב
הקטורת מביאה ברכה בנכסי המקטיר	יומא כו:א
מה לבישה טעון קידוש אף פשיטה טעון קידוש	יומא לב:א
שכל המשנה מעבודה לעבודה טעון טבילה	יומא לב:א
זכר צדיק לברכה מדאורייתא	יומא לח:ב
ושם רשעים ירקב מדאורייתא	יומא לח:ב
מברכתן של צדיקים אתה למד קללה לרשעים	יומא לח:ב
מקללתן של רשעים אתה למד ברכה לצדיקים	יומא לח:ב
שלמה המלך הגיע מגבעון לירושלים פניו כלפי במה כדרך ביאתו	יומא נג:א
גילוי עריות יהרג ואל יעבור	יומא פב:א
לפי רבי יוחנן הסכך צריך שיהיה דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ	סוכה יא:ב
לפי' אלעזר אין שביעית מתחללת אלא דרך מקח	סוכה מ:ב
מנין לפסח שני שאינו טעון לינה שנאמר	סוכה מז:ב
יעקב אבינו לא מת	תענית ה:ב
מתה מרים נסתלק הבאר	תענית ט:א
פרועי ראש אסור לשתות יין במקדש	תענית יז:ב
כהן שעולה לברכת כהנים אסור ביין	תענית כו:ב
בבית מקדש ראשון נבקעה העיר בתשעה בתמוז	תענית כח:ב
עושים בארבעה עשר זכירה מנלן	מגילה ב:ב
בית חונויו לאו בית ע"ז היא וקא סבר קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבוא דכתיב	מגילה י:א
אין כותבין את המגילה למפרע	מגילה יז:א
אין קורין את המגילה למפרע	מגילה יז:א
מה ראו לומר בינה אחר קדושה שנאמר	מגילה יז:ב
וכלל גירי הצדק עם הצדיקים שנאמר	מגילה יז:ב
כל היום כשר לוידוי מעשר וכו': דכתיב	מגילה כ:ב
כל היום כשר לתנופת והגשת העומר	מגילה כ:ב
האומר דמי עלי שמין אותו ועבד ועבד איתקש לקרקעות דכתיב	מגילה כג:ב
כל עבודה שבשדה ובכרם אסורה בשביעית	מועד קטן ג:א
אבל אסור בעשיית מלאכה	מועד קטן טו:ב
לעצרת שיש לה תשלומין כל שבעה	מועד קטן כד:ב

היקשים וסמוכים

סומא באחת מעיניו פטור מן הראייה	חגיגה ב:א
טמא פטור מן הראייה	חגיגה ד:ב
לפי רבי יהודה סומא באחת מעיניו פטור מן הראייה	חגיגה ד:ב
לפי רב אשעיא לחג השבועות יש תשלומין כל שבע	חגיגה יז:א
חג הסוכות טעון לינה של לילה אחד בירושלים	חגיגה יז:א
איזהו חג שאתה קורא וקוצר בו הוי אומר זה חג עצרת	חגיגה יז:ב
השביעי (של פסח) עצור בכל מלאכה ואין ששה ימים עצורין בכל מלאכה	חגיגה יח:א
מזבח הזהב אינו מקבל טומאה	חגיגה כז:א
כלאים (שעטנז) מותרין בציצית	יבמות ד:א
אין כופין את היבמה להתייבם	יבמות ד:א
מכשפה דינה בסקילה	יבמות ד:א
לפי רבי יהודה אנוסת ומפותת האב אסורה על הבן	יבמות ד:א
"לא יגלה כנף אביו" באנוסת אביו מדבר הכתוב	יבמות ד:א
אם אומרים לך הורים חלל שבת לא תשמע להם	יבמות ה:ב
בנין בית המקדש אינו דוחה שבת	יבמות ו:א
מורא המקדש הוא גם כשבית המקדש אינו קיים	יבמות ו:ב
הייתי אומר מה אשת אח שריא אף כל עריות נמי שריין במקום מצוה (יבום) כמו אחות אשה לכן נאמר "עליה"	יבמות ח:א
מביאין קרבן חטאת רק על דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת	יבמות ט:א
הוקשה ישיבת אחים זה לזה	יבמות כד:א
לפי רבי עקיבא ממזר הוא כל שאר בשר שהוא בלא יבא אפילו אם לא חייבין עליו כרת כגון אנוסת אביו	יבמות מט:א
כל העריות בתורה אסורין בהעראה	יבמות נד:ב
כל מי שאין עוסק בפריה ורביה כאילו שופך דמים	יבמות סג:ב
אברהם ושרה טומטמין היו	יבמות סד:א
כהן הדיוט שבא על חללה פוסל אותה מתרומה	יבמות סט:א
כהן הדיוט פוסל חללה וגרושה מן התרומה בביאה	יבמות סט:א
בכורים אסורים לאונן	יבמות עג:ב
קדש דבר שיש בו נטילת נשמה (טמא הנוגע בתרומה חייב מיתה)	יבמות עה:א
לפי רבא פצוע דכא בלא יבא גם אם נעשה בידי אדם	יבמות עה:ב
מעשר ראשון אסור לזרים	יבמות פו:א
ראשי המטות מנחילין את העם כל מה שירצו	יבמות פט:ב
אינו חייב בהכאת (אב ואם) אם יש בה שותפות	יבמות קא:א
יבמה קטנה שנפלה לפני יבם גדול אינה נפטרת בחליצתו	יבמות קיט:א
לפי רבא חייב בתשלומי כפל כאשר המכירה נעשית על ידי אחר דהיינו שליח	כתובות לג:ב
לפי רבי חייא דבר שנעשה בשבת במזיד (כגון נתבשל) אסור באכילה אבל מותר בהנאה	כתובות לד:א

היקשים וסמוכים

כתובות לה:א	לפי רב פפא חייבי מלקויות פטורין מן התשלומים
כתובות לז:ב	כל מיתות בית דין בסייף מן הצואר
כתובות מז:ב	מה בכסף ברשות אביה אף קידושין בשטר ובביאה ברשות אביה
כתובות מז:א	האב רשאי לקבל גט ביתו אם נתגרשה לפני שבגרה
נדרים ג:א	יש ידות בנזירות (שאומר חלק מנדר הנזירות) כשם שיש ידות בנדרים (שאומר חלק מנוסח הנדר)
נדרים ה:ב	מה נזירות בהפלאה (רק כשברור שהדבר נאמר לשם נזירות) אף ידות נזירות (חלק מנדר הנזירות) בהפלאה
נדרים ו:ב	פאה יש להם יד (אם לא פירש בדיוק כמה מהשדה הוא פאה)
נדרים ז:א	צדקה יש לה יד (תופס גם אם לא אמר את הנוסח המלא)
נדרים עה:א	את שבא לכלל הקם (נדר שניתן לקיים) בא לכלל הפר (ניתן להפר) לא בא לכלל הקם לא בא לכלל הפר
נדרים פז:ב	לפי רבי עקיבא הבעל יכול להפר מקצת הנדר כשם שמקיים מקצת הנדר (ממנו)
נזיר כט:א	נקבה מביאה קורבן על הודאי (ודאי יולדת) ועל הספק (ספק זבה)
נזיר מב:ב	לפי רב הונא שני איסורים לכהן לא להטמא ולא להכנס לאוהל שיש בו מת
נזיר נז:ב	נשים מותרות בהקפת הראש
נזיר נח:א	צמר ופשתיים פוטרים בין במינן בין שלא במינן שאר מינין במינן פוטרין שלא במינן אין פוטרין
נזיר סה:ב	הזב נטמא וחייב להביא קורבן אפילו אם ראה מחמת אונס
סוטה ב:ב	צריך שני עדים שניסתרה
סוטה ב:ב	אולי נאמר שצריך גם שני עדים לקינוי
סוטה כד:ב	לפי רבי יאשיה דיני השקיית האשה הם גם לאיש
סוטה כז:א	איש ואישה שניהם שווים לדיני סוטה
סוטה לז:ב	ברכה אמירתה בלווים בקול רם ובלשון הקודש כמו בקללה
סוטה לח:א	הכהנים צריכים לברך את ישראל בעמידה
סוטה לח:א	בני אהרון מברכים בנשיאות כפיים
גיטין לו:ב	ראשי המטות מנחילין את העם כל מה שירצו
גיטין מא:ב	לפי רבי אדם יכול לשחרר חצי עבדו בשטר
גיטין מה:ב	ס"ת תפלין ומזוזות שכתבן מין ומסור עובד כוכבים ועבד אשה וקטן וכותי וישראל מומר פסולין
קידושין ה:א	האישה נקנית בשטר
קידושין יג:ב	במיתת הבעל נגמר הקשר בין הבעל לאישה ויכולה להינשא לאחר
קידושין יד:ב	עבד עברי נקנה בכסף
קידושין טז:א	אמה עבריה נקנית בשטר
קידושין יז:ב	אמה העבריה אינה עובדת לא את הבעל ולא את הבת אם מת האב לפני מלאת שש שנים
קידושין כ:א	אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו
קידושין כב:ב	עבד כנעני נקנה בכסף בשטר ובחזקה

היקשים וסמוכים

קידושין לג:א	"מפני שיבה תקום" קימה שאין בה ביטול מלאכה
קידושין לג:א	"והדרת פני זקן" הידור שאין בו חסרון כיס
קידושין לד:א	נשים חייבות במזוזה
קידושין לד:א	היתכן שנשים פטורות ממזוזה כשם שפטורות מלימוד תורה שהרי נאמר במזוזה "למען ירבו ימיכם" וגם הם צריכות חיים
קידושין לה:א	כל התורה כולה הוקשה לתפילין
קידושין לו:א	אין בנות אהרון עושות מליקה
קידושין נג:א	אין בני אהרון חולקין בקדשים קלים